

хукна навънъ и спрѣ запѣхтѣнъ въ книжарницата. Страхуваше се нѣкой да не купи страшната негърска маска. Но маската си стоеше и Пенчо я взе съ разтреперани рѣце.

— Ами чакай да ти я сложа,
— рече дебелиятъ книжаръ и я завърза на главата му.

— Какъ ли ще ахнатъ, като се покажа! — мислѣше си Пенчо.

На улицата той се загледа любопитно и тръгна победоносно.

Но чудно! Хората минаваха спокойно край него и рѣдко нѣкой го поглеждаше. Ето, на-среща се зададоха две познати момчета.

— Сега ще хукнатъ! — рече си Пенчо.

Но момчетата спрѣха при него безъ да трепнатъ.

— За колко купи тази маска, Пенчо? — попита едното.

— За десетъ лева.

— Скѣпа е. Азъ купихъ една свинска за шестъ лева.

Пенчо се просълзи отъ мѣжа. Той смѣташе, че цѣлиятъ градъ ще хукне да го гледа, че децата ще тичатъ на тумби и ще го сочатъ съ прѣстъ. Пъкъ тѣ не му обръщатъ никакво внимание и най-спокойно го питатъ за цената.

Пенчо реши да си иде и да се види въ огледалото. Ако така не му отива, ще сложи книженъ фесъ съ пюскиюль. Нека видятъ тогава!

Той изтича и се наврѣ въ огледалото. Но се отдрѣпна. Насреща му се плезѣше единъ страшенъ негъръ, зжбитѣ му тракаха като

на вълкъ, очитѣ му се въртѣха заканително. Пенчо протегна рѣка да се запази, негърътъ сѣщо протегна и се помѣчи да го хване.

— Оле-ле! — изпищѣ Пенчо, дрѣпна маската, скѣса я и я захвърли въ жгѣла.

Георги Караславовъ